

## REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE – 6 MARCA 2016 – NIEDZIELA

### **Pierwsze czytanie:** Joz 5, 9a.10-12

Pan rzekł do Jozuego: «Dziś zrzuciłem z was hańbę egipską». Rozłożyli się obozem synowie Izraela w Gilgal i tam obchodzili Paschę czternastego dnia miesiąca wieczorem, na równinie Jerycha. Następnego dnia Paschy jedli z plonu tej krainy, chleby prażone i kłosy prażone tego samego dnia. Manna ustała następnego dnia, gdy zaczęli jeść plon tej ziemi. Nie mieli już więcej synowie Izraela manny, lecz żywili się tego roku z plonów ziemi Kanaan.

### **Psalm:** 34, 2-3, 4-5, 6-7

REFREN: Skosztujcie wszyscy, jak dobry jest Pan Bóg.

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy,  
Jego chwała będzie zawsze na moich ustach.  
Dusza moja chlubi się Panem,  
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Wysławiajcie ze mną Pana,  
wspólnie wywyższajmy Jego imię.  
Szukałem pomocy u Pana, a On mnie wysłuchał  
i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością,  
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.  
Oto zawołał biedak i Pan go usłyszał,  
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

### **Drugie czytanie:** 2 Kor 5, 17-21

Bracia: Jeżeli ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił nam posługę pojednania. Albowiem w Chrystusie Bóg pojednał ze sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo pojednania. Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.

### **Ewangelia:** Łk 15, 1-3.11-32

W owym czasie zbliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie: «Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi». Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada”. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola, żeby paść świnie. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, które jadały świnie, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: „Iluż to najemników mego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z najemników”. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim

synem”. Lecz ojciec rzekł do swoich sług: „Przynieście szybko najlepszą suknię i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi. Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”. I zaczęli się bawić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to znaczy. Ten mu rzekł: „Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego”. Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: „Oto tyle lat ci służy i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwonił twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę”. Lecz on mu odpowiedział: „Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”».

### **Temat dnia: Miłosierdzie i pojednanie**

#### **Słowo dnia:**

*„W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem!” (2 Kor 5,20)*

#### **Medytacja:** Choroba umysłowego i duchowego «skamienienia».

Serca cierpiących na nią osób stają się kamienne, a karki twarde (Dz 7, 51-60). Polega ona na stopniowej utracie wewnętrznej pogody, żywotności i śmiałości. Chorujące na nią osoby kryją się za papierami, procedurami, przestają być «ludźmi Bożymi» (por. Hbr 3, 12). Niebezpieczna jest utrata ludzkiej wrażliwości, dzięki której potrafimy płakać z tymi, którzy płaczą, i radować się z tymi, którzy się radują! To choroba tych, którzy przestają naśladować Jezusa (por. Flp 2, 5-11), ponieważ ich serca z upływem czasu stają się twarde i niezdolne do bezwarunkowego kochania Ojca i bliźniego (por. Mt 22, 34-40). Chrześcijanina powinny ożywiać dążenia, które były w Jezusie Chrystusie (por. Flp 2, 5): pokora, duch służby, wolność wewnętrzna i wielkoduszność.

#### **Małe postanowienie:**

Przyjrzyj się swojej wrażliwości i zdolności współodczuwania. W ciągu dnia przeczytaj z uwagą maile od braci i wysłuchaj tych, których spotkasz, by potem współodczuwać z nimi, podejmując za nich modlitwę.